

Bábosházi

2011. január-február
X. évfolyam 3. szám

Ligyelő

ANIMÉTA
SZÍNHÁZ
BÁBOSZÍNHÁZ

HA TALOM

Fanfár.....	1
Rügyfakadás Tündéerkertben.....	2
Maskarádé.....	7
Varázscseruza.....	8
Meseország vándorai	9
Mindigvolt mese	12
Terülj, terülj, asztalkám!	14
Szezám, tárulj!.....	18
Játszószínházi lámpás	20
Soroló.....	22
Kaláris.....	24
Hetednapi játékok.....	32
Bábos-házi-rend.....	36
Jöttet helyébe jót várj!.....	37

A címlapon és a hátlapon
látható gyerekrajzok
Makoldi Csenge Virág
és Harsányi Balázs
alkotásai.

TARBAY EDE:

Farsangi maskarák

Három lyukas,
vicsori-fogas
kívájt belü sárgatök:
mi volnánk az ördögök.

Három fehér,
tollas, pucér,
inges, réklis szárnyasok:
mi lennénk az angyalok.

Azt kívánjuk:
este, reggel,
vidám kedvel
fektüdjenek, keljenek
e házban az emberek.

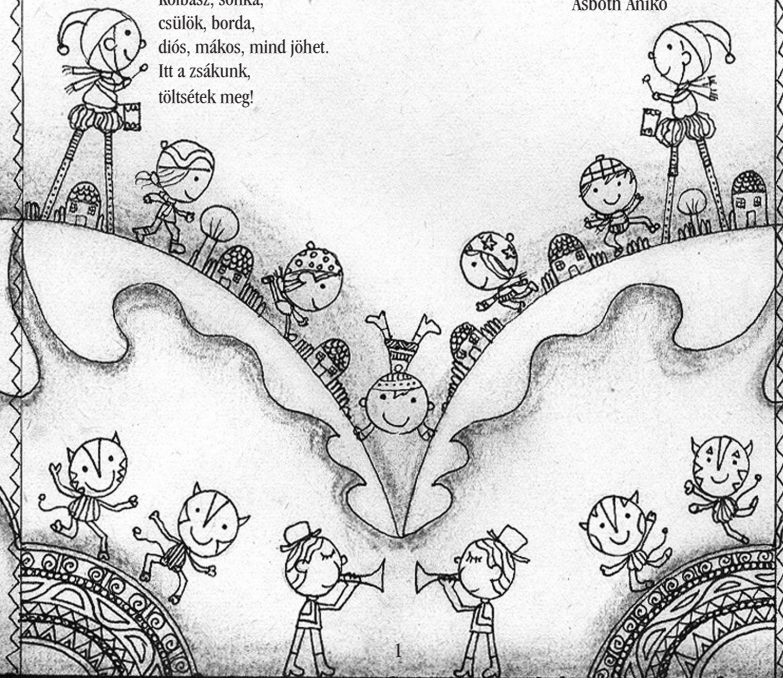
Fazekakban
pulyka, kappan,
mindenfélé jó főjön,
kéményük is füstölgjön.

Kolbász, sonka,
csülök, borda,
diós, mákos, mind jöhet.
Itt a zsákunk,
töltsetek meg!

F anjár

Szerte Európában álarcot és jelmezt öltenek magukra az emberek farsang idején, hogy maszkaras vigasságokkal ünnepeljék a tél végét, s várják a minden élet kivirágzó tavaszt. Addig persze még előttünk január hidege és hava, de kívánom Nektek s magunknak, hogy a hideg ellenére találjuk meg örömiinket az év első hónapjaiban – a szabadban és itt, a Bábosházban egyaránt!

Asbóth Anikó

Rügyfakadás Tündéerkertben

Szárnyas és szárnyatlan állatok, lábas és lábatlan jószágok népesítik be Tündéerkertünket január és február havában. Két mese szereplőjéhez is elegendő ez a sereglet: egyet a színházteremben, egyet pedig a Játsszószínházban nézhettek meg az újév elején.

HOL JÁRTÁL, BÁRÁNYKÁM?

Hol volt, hol nem volt...

Egy legendamesét és két magyar népmesét hívunk segítségül, hogy a mesei világok között utazzunk. Az első történet a Nagy Zoltán által szerkesztett *Angyalbárányok* című gyűjteményből való. Ebben az Isten, miután megteremtette a világot, az állatoknak megparancsolta, hogy engedjék el kicsinyeiket születésük után. Azok sorra elengedik maguk mellől az ugránczó csikót, csibét. Az embert is erre biztatja, ám ő nem ezt cselekszi, mondván:

„– Nagyon gyengécske, hogy eresztbet-ném!

– No, ha nem hallgatsz a szavamra, akkor bordjad egy évig az öledben!”

Viselnünk kell az engedtlenségünk következményét: nehezen éljük meg az elszakadást. A legendamese eredeti címe, melyet bátorító biztatásként hangoztatunk játékunkban: *„Ereszd bát el, hadd menjen!”*

A második mese alapjául Arany László *Jankó és a bárom elátkozott királykisasszony* című története szolgál. Játékunk harmadik részét Benedek Elek *A halbatatlanságra vágyó királyfi* című meséje adja.

Madárlátta útravaló...

Választásaim izgalmas, összetett jelentést hordozó mesék, melyeket a keretjáték tart és köt össze: négy játékos kedvű manó (Tűz, Víz, Levegő, Föld) egy „titkot” találnak. Igyekeznek megfejteni, kitalálni, mit rejt e hatalmas „valami”. A mesék szálait ők, a manók mozgatják, igazítják. Apró varázslatokkal segítik hőseinket. Játékunk viszonylag rövid ideje alatt azt szeretnénk, hogy mi, játsszók és a gyerekek mindannyian mély érzéseket éljünk át. Miként tudja a felnőtt a nagy útra engedni gyermekét, vagy ha hosszú távollét után gyermeke hazaér, hogyan fogadja, s amíg távol van, mi foglalkoztatja, hogyan

várja haza? Ezeket a kérdéseket és ehhez hasonlóakat teszünk fel e játék során.

Az első mesében azt próbáljuk megválaszolni, hogy elengedem-e a gyermekem világot próbálni? Mi az, ami az emberben másként működik, mint a többi teremtményben, hiszen mi olyan sokáig ragaszkodunk egymás gondozásához...

A második mesében kiderül, hogy a szülőkön túl a gyermeknek viszonylag hamar, már kisgyermekként szüksége van másokra is, játszótársra, barátira, sőt, szerelemre. Hogy Jankó, történetünk hőse mi alapján választ játszótársat magának? Talán ösztönösen, érzéseire hagyatkozva, de az is lehet, hogy a „csodaszépség” az, ami azonnal hatalmába keríti a kedves, pajkos fiúcskát. Megpróbáljuk játékunkkal, a bábok tudatosan megválasztott típusával, a szöveg ritmusával érzékelteni, hogy földi világunk annyira gazdag, annyira titokzatos, hogy érdemes benne mindent megcsodálni a legegyszerűbb lénytől kezdve a csodalényig.

A harmadik mese egy igazán érdekes kérdést vet fel: létezik-e a halhatatlanság országa? Hol az élet határa, eljuthatunk-e oda, lehet-e utána vágyakozni? Tündérmesénkben a szépet keressük, az örök élet birodalmát. Igazi bábos feladat, nagy kihívás! Ugyanis bábokkal el lehet játszani, meg lehet mutatni, hogy lebeghetek, súlytalaná válhatok, legyűrhetem a gravitációt, hogy átléphetek más világokba. Ebben a történetben a földöntúli, az égi szerelem jelenik meg. Ez már az egekben létező létélmény.

A három mese dramaturgiai ívének kialakításához népszokáselemeink archaikus menetét vettük alapul. Arra gondoltunk, hogy ha a magyar rítusjátékok, szertartások természetes, szerves rendje ezeket a történeteket is lüktetésben tartja, akkor játékunkat a gyermek és a felnőtt néző egyaránt éli, érti, szereti. A felnőtt darabokra, szletekre analizált világa hátha ily módon a gyermekek egységben látó világvilágához szelídhető.

Az események legvégén felcsendül a

*„Hol jártál, báránycám?
Zöld erdőben, arany réten,
avagy fényességes csillagégen?
Lenn a sötét vakondlyukban,
a fénytelen alagútban,
vagy talán a pokol hídján,
a mocsarak ingoványán?...”*

Hazahívó és váró ének ez, mintegy felelevenítve a közösen bejárt utakat és a mesei világ helyszíneit.

Zöld erdőben, színes téren, fényességes csillagégen...

A játékunkhoz társított formák, színek, textílek, gesztusok látványa a gyermekrajzok világából indul. A darab tervezője Bodor Judit, aki minden eddigi közös munkánkban filozofikus mélységig eljutva gondolta végig az anyaghasználatot, azt, hogy melyik érzéshez, karakterhez, küzdelemhez mi a legkifejezőbb. Olyan precizitással alkotja, „építi” össze a bábok testét, hogy a bábos kezében könnyed mozgással tehető mind-egyik „élővé”.

Az első mesében az ősi, archaikus képi megfogalmazás az uralkodó mind a három (állati, növényi, emberi) minőségben. Fontos volt számunkra, hogy a megidézett élőlények alapvető karakterjegyei megmaradjanak, a mozdulat, a gesztus, a mimika és a hozzá társított látványelemek együtt jelenítsék meg a különböző lényeket.

A második történetben, Jankó meséjében tanúni lehetünk a bábtárgy csodájának: anynyi apró mozdulatra is képes a báb, hogy szemünk előtt változik a figura étellel telt testté, egy kicsi fiúcskává. Azt a bábos érzi, hogy rajta múlik, hogyan tud megmozdulni a bábja, de arra törekszünk, hogy gyermeknézőink azt is lássák, mi zajlik le bennük, mármint a bábok „lelkében”. Amit emberi testünkkel nem vagyunk képesek kifejezni, azt a bábbal tudjuk megmutatni. Mozgásában, koreográfiájában finoman, lágyan komponált játék a második.

A harmadik mesében a királyfi és a halhatatlanság királynője hátulról mozgatót bábok, a többi szereplő maszkos, élő alak. A királyfi olyan magaslatokra jut el, ahol másféle mozgás érvényesül, mint a földön, más vonzáskörökre jut, még a saját testéhez való viszonya is megváltozik a mese világában. Ezt lebegni tudó bábokkal lehet megmutatni, hogy még jobban érzékeltethető legyen a súlytalanság állapota. A belső útkeresés a gyerekekkel együtt történik. Itt leginkább a művesen koreografált táncmozdulatok teremtik meg a helyszínek és a szereplők viszonyának közegét. Ebben nagyon sokat segített nekünk Magi Krisztina.

Angyalok nyelvén...

Játékunk nyelvezete tiszta, egyszerű, de

ugyanakkor metaforikus is. Az anyanyelv, a magyar népköltészet és a népművészet formai szimbolikájának találkozása vonul végig a meséken. Amint említettem már, a játék dramaturgiája a rítusjátékok dramaturgiáját követi, lassan, folyamatosan avat be a történetbe. Ezáltal úgy élhetjük meg a mesei történéseket, hogy érezve, tudva a közösséghez tartozás élményét, biztonságát, egyénként indulunk el, de együtt érkezünk meg. Az első mesében csak szóttagokkal kommunikálunk, ösztönös hangfűzésekkel, varázsigékkel.

A második mese rímbe szedett. Ahogy azt már többen bizonyították, a gyermekek korai rajzaiban nem az utánzás, a külvilág ábrázolása jelenik meg, hanem egyfajta belső, ősi és „hozott” tudás. S vajon a nyelv? A gyermeki beszéd nem elsősorban az információátadás eszköze, hanem az emberi tudatot megformáló erő kifejezője. Az anyanyelv az, ami megformálja, kialakítja a gyermekek hangzó világát, sőt, meghatározza a nyelv használójának világképét.

A kisgyermek számára a nyelv elsajátítása, a nyelvbe való belépés jelenti az emberi lényeg egyik legfőbb megnyilvánulását. Népi gyermekmondókáink, népköltészetünk ritmizált alkotásai megragadhatóvá teszik meséink képi világát is. A ritmusos szöveg megnyugvást ad, a rímbe szedett mély gondolatok megélhetőbbek a gyermekek számára.

A harmadik mesében nagyon tisztán kell fogalmazunk a történet üzenetének pontos átadása miatt.

Szépen zengő...

A muzsika összhangban van a képiséggel és a szöveggel, a népzeneből indulva a gyermekdalokon keresztül jut el egy

atmoszférikus, kozmikus, végtelen határokat nyitó megszólalásig. A háromtagú zenekar (Veres Kata, Pilári Lili, Kerekes Zoltán) számos hangszerrel szólaltat meg, többek között nagybőgőt, furulyát, hegedűt, gitárt, mandolint, különféle dobokat, tilinkót, harmonikát, valamint számtalan effekthangszerrel. Egy térben szólal meg a testünk belső zenéje és a kozmikus zene. Szeretnénk, ha az élőben megszólaló muzsika teljes valóságában testélményt is jelentene a játékot nézőnek, hallgatónak, ha egész testén keresztül élményként érezné a muzsikát, ha a tartalmakat akár ösztönös felismeréssel is, de megélné.

Örömet oszd meg velem, játszótársam légy, kedvesem...

Arra vágyunk, hogy játszószínházi terünkben élményeink megélése során egységbe kerüljünk önmagunkkal és a minket nézőkkel! Ha egymásra nézünk, örömünk ugyanannak a jósnak szóljon, hogy a játék láttán töltsön be minket belső mosoly!

A zene, a kép és a szöveg harmóniája olyan érzést adjon, mintha együtt, egy bölcsőben ringatóznánk!

Láposi Terka (író-rendező)
gondolatait lejegyezte: Dóka Alíz

KIHOL LAKIK?

Hol laknak az állatok? Odúban, barlangban, tó mélyén, erdő szélén?

2011. februárjában éppen színháztermünk díszletei között, hogy megmutassák Nektek magukat. Legyetek a vendégeink, és egy másik fontos dolgot is megtudhattok: azt, hogy mi lakik az

emberek szívében! Addig is kíváncsiskodjunk Bartal Kiss Rita rendezőnél!

Ezt az előadást az óvodásoknak szánja elsősorban a bábszínház. Miért éppen nekik?

Az óvodásoké sajátos korosztály. Gyönyörű időszak ez, amikor a gyerekek értelme kezd nyiladozni. Sok múlik rajtunk, felnőtteken, hogy mit és hogyan mutatunk meg nekik az őket körülvevő világból, hiszen ebben a korban formálódik világlátásuk. Emiatt megszólításuk módja is különleges kell, hogy legyen, hiszen az ő gondolkodásuk még frissebb, rugalmasabb, mint akár a kisiskolás korosztályé, nem köti őket gúzsba a szabályoknak és elvárásoknak való megfelelés kényszere. Ennek ellenére – vagy éppen ezért – nagyon kevés bábszínházi rendező ért a nyelvükön s tud megfelelő módon szólni hozzájuk. Ezért hívom én a 3-4 éves gyerekek játékmódját segítségül. Ahogyan a kisgyermek számára minden hétköznapi tárgy játékként funkcionál, például a fakanálból kard lesz, úgy válnak a szereplők személyes tárgyai bábbá, és kelnek életre a színpadon. Ez az előadás a gyerekek asszociációs képességére épít, együtt fejlesztve azt. Emellett nagyon szeretném azt elérni ezzel az előadással, hogy a kisgyermek gondolkodásának szabadságát az őket kísérő felnőttek is újratanulják, és együtt csodálkozzanak rá a játék öröme mellett a kortárs magyar költészetben lakozó értékekre is.

Hogyan formálbatók egységes egésze három teljesen különböző költői alkat, Szabó Magda, Kovács András Ferenc és Tóth Krisztina versei?

Miért éppen rájuk esett a választásod?

A darab egésze a szöveg és a szereplők szintjén is erősen polarizált. A kerettörténet nagyon leegyszerűsítve egy nő és egy férfi találkozását meséli el. Miután egy park egyik padján furcsa kis lényt találnak, megpróbálják megfejteni, vajon milyen állat lehet. A két személyiség nagyon különböző: a nő célja a megállapodás és otthonteremtés, a férfi igazi kalandor, aki az újat keresi, és hajtja a megismerés vágya. Mindezek ellenére mégis egyre közelebb kerülnek egymáshoz, és pontosan a nevenincs állatka önkéntelen segítségével.

A darabbéli nőalak megszólalásaihoz, beszédmódjához nagyon alkalmasak Szabó Magda klasszikusabb szövegei, akinek megidézése Debrecenben szinte kötelező. A modernebb, de ugyanolyan magas színvonalú Kovács András Ferenc és Tóth Krisztina-versek nyelvi szinten képviselik a kalandozást, az új utak felfedezését. Gimesi Dóra író-dramaturgra vár a feladat, hogy a három költő verseinek felhasználásával egységes és tiszta szövegvilágot teremtsen.

Milyen üzenet rejtőzik még a versek, illetve a történet mögött?

Az előadásnak minden játékosága mellett van mélyebb mondanivalója. Szeretném, ha a felnőtt nézők is elgondolkodnának az átváltozó tárgyak láttán, és eljutnának a „Mi is ez?” és a „Hol lakik?” kérdésektől odáig, hogy ki vagyok én, honnan jövök, hová tartozom a világban, mivel foglalkoznék, ha nem azzal, amivel épp most, és ki lennék/lehetnék máskor, máshol? Természetesen az önmeghatározás folyamatában a család-

nak, a minket körülvevő kisebb közösségeknek (barátok, munkatársak, stb.) döntő a szerepe. Mindennapjainkban ennek jelentőségét ritkán ismerjük csak fel, ezért ezzel kapcsolatban szintén szeretném egy kicsit elgondolkodtatni a közönséget.

Milyen színpadi közegben, milyen bábos eszközök segítségével születik meg majd ez a játék?

Mátravölgyi Ákos díszlete voltaképpen egy park szeglete, üdítő zöld oázis egy nagyvárosban. Ez a leginkább meseillusztrációra emlékeztető háttér a helyszíne a főhősök találkozásának, akiket Hajdú Péter és Papp

Melinda alakít. A harmadik főhóst, a furcsa kis lényt bábként Hell Krisztina kelti életre, és e három bábos kezében alakulnak át bábbá a különböző tárgyak vagy ruhadarabok is. A bensőséges hangulathoz, a vershez-meséhez simuló zenét Reschofsky György komponálja.

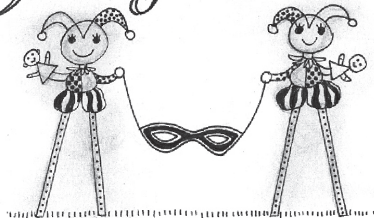
A színházterem méretei ellenére próbáljuk megőrizni az előadás „kuckós” jellegét, megteremteni a kívánt meghittséget. Ennek már csak azért is így kell lennie, mert a játék akkor élvezhető igazán, ha viszonylag közelről látják a gyerekek a kisebb bábokat is.

Szeretnénk megmutatni a gyerekeknek az egyszerűség és az átváltozás hétköznapi csodáját a magunk bábos eszközeivel, és bízunk abban, hogy ez mindnyájunknak örömet okoz majd!

Bartal Kiss Ritát faggatta:
Szabó-Kovács Patrícia

Maskarádé

XI. Debreceni Maskarádé

Ahogyan ezeket a sorokat írom, bágyadt napsugarak cirógatják a bokrokat, a rügyek nem tudják eldönteni, hogy pattanjanak-e vagy sem. De jobb, ha alszanak még, mert az éjszakai fagyok már a tél közeledtét jelzik. Ha már közeleg, egye fene, jöjjön! Hozzon sok-sok havat, hogy csúszhassanak a szánkók s a lécek, gömbölyödhessenek a hóemberek!

*De ha már ilyen későn jött, ne is maradjon sokáig!
Február közepétől Tél uraságnak semmi keresnivalója e tájon,
s ha mégis itt maradna, reszkessen, mert jönnek a maskarások!
Fagyos Boldogasszony Havában, annak harmadik hetében télűző
farsangi játékokkal mulatjuk az időt a Bábosházban, s kiseprűzzük
a Tél minden ivadékát: havat, hideget, fagyot!*

*Komédiások várják itt a mulatni vágyó gyermekeket ezeken a napokon,
alakoskodók csapnak nagy csinnadrattát az érkező aprónépnek.
A sokadalom tanúja lehet egy farsangi pár esküvőjének: itt esküszik
farsangi hűséget egymásnak Nagyfenekű Julcsa és Málészájú Gyurka.
A lagziba várjuk a délceg huszárt a lovával, reméljük, a morcos medve koma
is táncra perdül, nagy tudású kecskénk szintén sokat tanult tavaly óta, és még
Törökthonból is érkeznek vendégeink.
De hogy ki mindenki teszi még tiszteletét a lagziban, azt megtudhatja,
aki eljön hozzánk a Maskarádéra!*

*Eme szíves invitálás mindenkit feljogosít arra, hogy jöveteli szándékát
bejelentse a Vojtina figurásainál!*

Víg zeneszóval és jó szívvel várunk mindenkit!

A figurások és a muzsikusok

Varázsceruza

Havas, hideg idők járnak, tére kerekedvén az idő. Kipirult arccal leheli kezét minden emberfia, aki kesztyűt nem húzott, mikor a szabadba ment, és némi levegőzés, szánkózás, hógolyózás után már vágyik haza, a jó meleg kuckóba. Nyáron meg persze az a jó, hogy a nagy meleg elől az épület hűvösében kereshetünk menedéket, árnyas pihenőhelyet. Nekünk, embereknek szobánk meg lakásunk van, házunk, villánk, esetleg palotánk. Ezekben lakunk, élünk, ezekben van az otthonunk.

De vajon hol laknak az állatok?

Hol költi ki kicsinyeit a vadkacsa? Hol hajtja téli álomra fejét a medve? Hol ébred tavasszal a halraj? Ahány állatfajta él földünkön, szinte épp annyiféle „állati otthon” létezik.

Az újesztendő első két hónapjában mi ezeket az otthonokat szeretnénk bejárni két bábelőadás során, ezért most a segítségeteket kérjük: rajzoljátok, fessétek le nekünk az állatok lakóhelyét, lakókörnyezetét!

Alkotásaitokat **2011. január 24-ig** személyesen vagy postai úton juttathatjátok el a Vojtina Bábszínházba (Debrecen 4026, Kálvin tér 13.). Képeitek hátoldalára ne felejtsetek el ráírni neveteket, életkorotokat, otthoni telefonszámotokat vagy egyéb elérhetőségeket, illetve a rajzpályázat címét: **Ki hol lakik?**

Képeitek közül **Nagy Sándor Tibor**, a Nagyerdei Kultúrpark igazgatója és **Mátravölgyi Ákos** bábtervező választják majd ki a számukra legkedvesebbeket. A kiválasztott képek alkotóit és családjukat szeretettel várjuk az állatokról szóló báb-előadásaink egyikére 2011 februárjában családjukkal együtt (*Hol jártál, báránykám?, Ki hol lakik?*), a részleteket a későbbiekben egyeztetjük a díjazottakkal.

S hogy a lerajzolt állatokat a bábszínpadon kívül, élőben is láthassák nyerteseink, ezért mindannyiukat megajándékozunk egy családi belépővel a Nagyerdei Kultúrparkba.

Meseország vándorai

Meseország kanyargós útjait telefújta már a szél hóval, de a hottói Ziránó Színház játékosait ez sem tartja vissza attól, hogy útra keljenek meséikkel. Debrecenben is jártak már néhányszor (legutóbb 2010 novemberében), de az ország minden részére eljutnak „karavánjukkal”, ha hívják őket.

ZIRÁNÓ SZÍNHÁZ avagy TUDÓSÍTÁS HOTTÓRÓL

Pulcinella! Habó! Pulcinella! Vajon hol lebet ez a világ lustája télvíz idején?

A répákat már betakarították, az almaszüret régen befejeződött, a diót leverték a fáról, már a bor is a pincében van...

Lebet, hogy valamelyik kamrában dézs-málja a töltött hurkát? Esetleg a kukoricagóróban számolja az egereket? Vagy inkább a bárányokat!

A legjobb lesz, ha felbívom Ziránóékat. Ők csak tudják, merre találok...

Békésen bújnak össze a juhok és a kecskék a kis Zala megyei faluban, Hottón, ahol Meseország egyik legfiatalabb bábos társulata, a Ziránó Színház találta meg otthonát és alkotóműhelyét. Ők egy igazi családi báb-színház.

Amikor csörög a telefon, Rozetta – akarom mondani, Pfeifer Zsófia – veszi fel a kagylót.

– Szia! Nem tudod véletlenül, hol van Pulcinella? Mert itt Debrecenben nincs.

– De tudom. Miután századik kérésre végre elvégezte a ház körüli munkáját, vagyis behányta a szénát a padlásra – persze jó ráérősen, közben délután szunyókálva egyet –, jól beestebédelt, és most a pajtában húzza a lóbórt.

– Ó, értem! De persze nem is csak ezért bívtalak Benneteket! Péter, te is ott vagy? Kérlek, mesélj egy kicsit! Honnan érkeztek „bábosföldre”, hogyan érkeztek Hottóra?

– Én a színházzal középiskolás koromban kerültem először kapcsolatba: művészeti iskolába jártam, és a szakmai gyakorlatok keretében többször szerepeltem a Pécsi Nemzeti Színház előadásaiban diákszereplőként. Később a Miskolci Nemzeti Színház

színitanodájában tanultam, majd ennél a társulatnál töltöttem úgy hat-hét évet.

Aztán amikor itt kitelt az időm, a pécsi Bóbíta Bábszínházba kerevedtem, mint kíváncsi, mindenre nyitott fiatal színész. Feleségemmel, Pfeifer Zsófiával itt találkoztunk először. Ő akkor már jól ismerte a MárkuSzínházat (*Vajda Zsuzsannát és Pilári Gábort – a szerk.*), és nagyon megtetszett neki az, ahogy ők élnek, játszanak. Gondolta, ő is közelebb szeretne kerülni a bábokhoz. Szóval mindkettőnket hívtak a bábok, így találkozhattunk. A bábszínház kertjében volt az esküvőnk is... Hét évig dolgoztam a Bóbitában, majd ahogy telt-múlt az idő, egyre inkább megfogalmazódott bennünk a gondolat, hogy szeretnénk a saját utunkra lépni együtt, most már nem csak a magánéletben, hanem a munkánkban is. Azt hiszem, Zsófiában már jóval korábban megérett a vágy, hogy önállóak legyünk, afféle családi bábszínházra vágyott, mint amilyen a MárkuSzínház. Boráros Szilárddal nagyon jó barátságba kerülünk, ő hívott minket, hogy telepedjünk le Hottón, teremtjük meg itt az otthonunkat és a bábos műhelyünket. 2007-ben költöztünk ide, egy domb tetején áll a házuk, s azóta itt nevelgetjük gyermekeinket és bábjátékainkat, és nevelődünk gyermekeink és játékaink segítségével.

– *Mivel indultatok? Melyik volt az első előadásotok?*

– Az első az rögtön kettő volt, merthogy két darabbal indultunk. Megvásároltuk a Mesebolt Bábszínházról a *Csicseri történet* című előadásunkat, amely egy berbencés játék (*berbence = kis méretű bordó. Itt a játzó a házán bordja a házát, a berbencét, ebből kerekednek ki a mesék.*), nagyon

sok helyen játszottuk már, szabadtéren is. A másik pedig a *Karácsonyi Csillag* című betlehemes játék, amit Boráros Miladával együtt játszunk, ő az előadás írója is egyben. Ebben a játékban a népi betlehemesekből olyan részeket emeltünk be, amelyeket még a mai kor gyermeke is megért és szívesen fogad. *Zenes élőjáték, kesztyűsbábok és mívesen faragott totem-bábok segítségével elevenítjük meg a történet.*

– *A vásári bábszínház alakjai közül az olasz Pulcinella a főbőse két játékotoknak is. Miért pont erre az „ördögverőre” esett a választásotok?*

– Nekem régi vágyam volt, hogy klasszikus kesztyűs bábjátékot játsszunk.

A commedia dell'arte világa, figurái, szituációi szintén nagyon vonzóak számunkra, Pulcinella pedig Arlecchino mellett a legnépszerűbb commedia dell'arte figura. Még a reneszánsz időkben került be a bábszínház világába, több más társával együtt. Nevezhetjük Vitéz László dédnagyapjának is, aki családszerető, jó kedélyű,

de néha hirtelen haragra gerjedő, komikus hős. Mindkét Pulcinella-előadásunk (*Pulcinella kertészkedik*, *Pulcinella és a Halál*) Kovács Géza rendezte és Boráros Szilárd tervezte. A most nyáron bemutatott második Pulcinella-előadásunk viszont inkább a felnőtteknek szól, vagy ahogy megfogalmaztuk, megtekinthetik „*önálló világnézettel rendelkező, érett gyerekek*”.

– *Mi az, ami „zíránós”? Ti mit szeretnétek képviselni a bábos palettán?*

– Mivel csak három éve csinálunk önállóan bábszínházat, így még nem alakult ki a saját, csak ránk jellemző nyelv és képi világ; az útnak még nagyon az elején járunk. Egy biztos, hogy színházat akarunk csinálni. Én az élősínház felől jöttem, így próbáljuk összeilleszteni az én tapasztalataimat a bábszínházzal: a dráma, a konfliktusok, figurák, az élethelyzetek kibontása és költészete – mindez megemelve a zenével (Pfeifer Zsófia) és a képzőművészettel (Boráros Szilárd). Azonban még nem tudunk magunkra reflektálni, hiszen nem játszottunk túl régóta együtt, ezért egyelőre a játék, a gyakorlat által formálódunk. De azt biztosan tudjuk, hogy mire mondunk nemet. Igent mondunk viszont a közvetlenségre, a játékos és mozgalmal színházra, a sok zenére.

– *Weblapotokon azt olvastam: „Álmaink lassan valóra válnak.” Ez mit jelent pontosan? Mik a jövőbeli terveitek?*

– A házuk mellett áll egy pajta, amit próbateremmé alakítottunk most nyáron, nagyon sok barátunk segített ebben nekünk. Hátra van még ennek a pajtának a téliesítése. Itt szeretnénk minél több workshopot, alkotó összejövetelt szervezni. Minden évben megrendezzük 2007

óta a Hottói Babánsdoboz Bábparádét. Ez egy szakmai összejövetel, ide mindenkinek egy produkcióval kell érkeznie, illetve ennek az előadásnak el kell férnie egy banánsdobozban. A fesztivál fő célja, hogy a jelen lévő alkotók inspirálni tudják egymást, gondolatébresztő beszélgetéseken vegyenek részt, vitázzanak a szakmájukról. Szeretnénk ezzel egyfajta bábos szellemi központnak helyet adni, illetve minél jobban kiszélesíteni a kört meseírókkal, dramaturgokkal, színházi szakemberekkel.

Meseországból tudósított:
Kiss Judit Erzsébet

Időről időre előkerülnek a következő nagy kérdések:

Vajon a kakasok ébresztik a Napot, vagy a Nap ébreszti a kakasokat?

Miért is kell megszírozni a szekerünk kerekét?

Hogyan tudjuk kívül tartani a hamis ígéretekkel kopogtató, minket bekebelezni akaró, falánk farkasokat? Répaültetés helyett lehet-e gondtalanul szunyókálni egy fazék alatt?

Engedjük-e, hogy egy ördög kioltsa a csillagokat?

Vannak válaszaink, és szívesen megosztjuk azokat bárkivel, mindenkivel!

Aki nem hiszi, járjon utánunk!

Bővebben: www.ziranoszinhaz.hu

MINDIGVOLT Mese

2010 őszén új rovattal gazdagodott újságunk. A *Mindigvolt mese* a meséről szól, arról, hogy mi minden rejtezik benne, hol kapcsolódik össze személyes, valós életünk a mesék fantáziavilágával. Az átjárót többek között azzal szeretnénk megteremteni, hogy meseírára hívtunk Benneteket...

Sok-sok szép, átalatok írt mesét kaptunk, amikben az a közös, hogy kérésünkre szerepelnek bennük a **kút – szőnyeg – álom – tölgyfa – kutya** szavak. Annak is nagyon örültünk, hogy szinte mindnyájan küldtetek rajzot is az írásaitok mellé, úgyhogy ha megengeditek, azt is megmutatjuk a *Bábosházi Figyelő* olvasóinak.

Elsőként **Dányi Zsófia** (10 éves, Komádi) meséjét olvashatjátok az általunk legérdekesebbnek talált pályaművek közül.

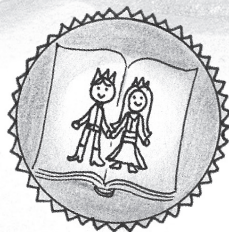
Szeretettel gratulálunk Neked, Zsófi, és köszönjük, hogy megosztod velünk a Te saját mesédet!

Láposi Terka és Papp Melinda

DÁNYI ZSÓFIA:

Mese

Volt egyszer egy kislány, aki minden hétvégén elment kirándulni a város-tól 4 kilométerre lévő erdőbe.

Amikor kirándulni ment, mindig más utat választott, hogy érdeke-sőbb legyen a túra.

Ahogy most ment az erdőbe, egy teljesen ismeretlen és elhagyatott ösvényre keveredett.

De hát nem tudott mit tenni, tovább ment a hosszú úton.

Addig ment, mendegélt, amíg egy óriási nagy virágos rétre ért. Ezen a réten száz meg száz különféle szín-ben meg fajtában tündöklő virág volt.

A kislány nagyon elfáradt a hosszú és kimerítő sétában. De a sok játék-ban is elfáradt. Addig-addig, hogy ledőlt egy óriási nagy tölgyfa kidu-dorodó gyökerei közé, és elaludt.

Az álom világában is folytatta a túrát. Egy csomó különleges dolgot csinált – de még a kutyája is szőnye-gen repült!

A kislány piros elefánton lovagolt és rózsaszín folyóban úszkált, és a víz-ben zöld cápát látott, és még ezerfé-le különleges dolgot csinált.

De amikor az ezeregyedikféle dolgot csinálta, akkorra következetesen fel-ébredt.

Hát a sok kalandozásból már elege lett. Hazafelé indult, és a hazaveze-tő úton talált egy nagy kutat, ami-ben színültig volt a sok kincs.

Azt hitte, hogy már nem álmodik, de ő még javában álmodott. Csak egy kisbéka kuruttyolására ébredt fel. Nagy nehezen megtalálta a ha-zafelé vezető ösvényt...

Otthon az anyukájának elmesélte az ezerkétféle különleges álmot. Aztán megbeszélte a kislány a barátaival, hogy a következő hétvégén nekik is el kell jönniük arra a gyönyörű rétre.

Terülj, terülj, asztalkám!

JANUÁR

4. kedd

10.00 óra

Brémai muzikusok

Mesekert bérlet

Búzavirág bérlet

Jó pásztor bérlet

Tappancs bérlet

14.00 óra

Brémai muzikusok

Csodaszarvas B1, B2, B3 és D bérlet

Erős János B5, C5 bérlet

Pinokkió bérlet

5. szerda

10.00 óra

Brémai muzikusok

Csodamalom bérlet

Vackor B1, B2 bérlet

Feketerigó bérlet

Fehérlófia bérlet

14.00 óra

Brémai muzikusok

6. csütörtök

10.00 óra

Brémai muzikusok

Varázsceruza bérlet

14.00 óra

Brémai muzikusok

Parittyás Vince bérlet

Toldi Miklós bérlet

Kis hableány C1, C2, C3, C4 bérlet

Csodaszarvas C1, C2, C3, C4 bérlet

7. péntek

10.00 óra

Brémai muzikusok

14.00 óra

Brémai muzikusok

9. vasárnap

10.00 óra

Brémai muzikusok

11. kedd	14.00 óra	A Fából faragott, avagy Pinokkió a porondon János vitéz bérlet Pinokkió bérlet Táltos A1, A2 bérlet Rút kiskacsa bérlet
12. szerda	14.00 óra	A Fából faragott, avagy Pinokkió a porondon Többsincs királyfi bérlet Kuksi bérlet Benedek Elek bérlet Tavasztündér bérlet
13. csütörtök	14.00 óra	A Fából faragott, avagy Pinokkió a porondon Erős János C2, C3, C5 bérlet Hüvelyk Matyi bérlet Jancsi és Juliska bérlet
14. péntek	14.00 óra	A Fából faragott, avagy Pinokkió a porondon
16. vasárnap	10.00 óra	A Fából faragott, avagy Pinokkió a porondon
23. vasárnap	10.00 óra	Brémai muzikusok
30. vasárnap	10.00 óra	Brémai muzikusok

FEBRUÁR

6. vasárnap	10.00 óra	Toldi Márkuszinház (Pécs) vendégjátéka
13. vasárnap	10.00 óra	Ki hol lakik? BEMUTATÓ
15. kedd	10.00 óra 14.00 óra	Ki hol lakik? Ki hol lakik?
16. szerda	10.00 óra 14.00 óra	Ki hol lakik? Ki hol lakik?
20. vasárnap	10.00 óra	Ki hol lakik?
27. vasárnap	10.00 óra	Ki hol lakik?

A Fából faragott, avagy Pinokkió a porondon

Pinokkiót az is ismeri, aki nem ismeri, az is szereti, aki sosem látta még szemtől szembe. A most újramesélt vidám történet hű is a régi meséhez, meg el is rugaszkodik tőle. Mai nézőkhöz szól, mai világot mutat, de feleleveníti az emlékeinkben élő fabábút is. A tébláboló, butácska fabábu hosszú utat tesz meg kifaragója, Dzsepettó mester műhelyétől, amíg igazi emberpalántává válhat. Hebehurgyán elmulasztja legelemibb kötelességeit, füllent és hibákat vét, minduntalan csapdába esik, hiszékenysége veszélybe sodorja, de mindig megmenekül. Kihasználják és megcsalják, sorozatos leckét kap álnokságból, de közben egyre jobban benő a feje lágya, s végül önfeláldozó tettel menti meg társait és önmagát. A szó szoros értelmében tűzön és vízen át vezet az útja, míg végül visszaér mesteréhez-apjához, hogy együtt beteljesítsék az öreg fafaragó régi álmát: megnyissák Dzsepettó saját bábszínházát.

Az előadást hat éves kortól ajánljuk!

Brémai muzikusok, avagy mese mutatványosokra és bábokra

A Nap Színháza társulatának vándorkomédiásai bemutatják a brémai városi muzikusok hiteles történetét. Az előadás során újra megelevenednek a régi bábok: Füles, az öreg számár, Fogdmeg, a kiebrudalt kutya, Bajszos, a pákosztos macska és Tarajos kakas, a hajnal harsonása, akik kipenderülve otthonról a brémai dalnokversenyre igyekeznek, vígan fújva dalukat:

*„Akármi lesz, mi nevetünk,
bár sorsunk mostoha,
jó kedvünk és reményünk
mi nem adjuk fel soba!”*

Az előadást három éves kortól ajánljuk!

Ki hol lakik?

Mindenki lakik valahol. Én például a Sárkány utcában, de ha nagymamámhoz megyek vendégségbe, akkor a Jókai téren szállok le a buszról. Ha a barátnőm hív vendégségbe, azt írja a meghívóra: „*Várlak a Mosolygó körút 12. szám alatt csüörtökön.*” De hol laknak az állatok? Nekik is van címük, ahol meglátogathatjuk őket? Hová megy haza az őzike, hol pihen a gyíkocsksa, s a medve merre indul hazafelé? Házban laknak, vagy ólban? Fészekben, víz alatt, kövek között? Látogassuk meg őket, keressük meg erdőn, mezőn, falun és városban, ki hol lakik! Persze először gyertek el hozzánk a Vojtina Bábszínházba. Jaj! El ne felejtsem: a bábszínház Debrecenben a Kálvin tér 13. szám alatt lakik. Várunk Benneteket!

Az előadást négy éves kortól ajánljuk!

Toldi

„A MárkusZínház egy Bábszínház. Szeretjük a Földet, a Napot, a Fát, az Anyagot, Zenét, a Gyermekek-Embereket. Ezt az érzést próbáljuk megélni a színpadon és a mindennapokban is. Apák örökét játszani anyanyelvünkön igen nagy becs, ha a játék befogadóra lel.”

A pécsi Pilári Gábor és Vajda Zsuzsanna Petőfi Sándor *János vitéz* című elbeszélő költeménye után most egy másik magyar klasszikus irodalmi művet, Arany János *Toldi*-ját teremti újra a bábszínhádon, a Márkuszínház sajátos, utánozhatatlan stílusában.

Az előadást öt éves kortól ajánljuk!

Szezám, tárulj!

A Magyar Képzőművészeti Egyetem bemutatkozó tárlata után vendégünk a Kaposvári Egyetem Művészeti Karának Látványtervező Tanszéke. E kiállítástunkat 2011. február 10-én, délután 13 órakor nyitjuk.

A Művészeti Kar története

A Kaposvári Egyetem 2000. január 1-én kezdte meg működését. Ekkor olyan fejlesztések indultak meg az egyetem kialakítása terén, amelyek legjelentősebb eredményeként megteremtődött két új kar megalapításának feltétele.

Hivatalosan a Művészeti Kar 2004. augusztus 27-től működik. A Kar szakjainak indítási előkészítése a Csokonai Vitéz Mihály Pedagógiai Karhoz kapcsolódik. Ez utóbbiból váltak ki és szerveződtek új szervezeti egységgé a *rajz*, a *vizuális kommunikáció*, a *kommunikáció*, a *színész*, a *látványtervező*, a *fotóriporter-képszerkesztő* és az *intézményi kommunikátor* szakok. A Kar több szempontból is különleges helyet foglal el a felsőoktatásban: olyan képzést indított (fotóriporter és képszerkesztő), amely jelenleg első és egyedüli az országban; a különböző szakok kapcsolódnak egymáshoz, „természetes szövetségesek”, sajátos, új értéket teremtő szakmai koncentráció lehetőségét biztosítják.

A Karon a tudományos kutatási tevékenység mellett hangsúlyosan van jelen a művészeti alkotómunka. Az oktatók jelentős része rendszeresen kiállít, szerepel, ren-

Gyarmathy Ágnes terve

dez és publikál hazai és nemzetközi színtereken, sokan magas kitüntetések, díjak tulajdonosai. A Kar Bajcsy-Zsilinszky utcai épülettömbjében jelenleg is folyamatban vannak olyan építészeti átalakítások, amelyek a művészeti képzések igényeinek megfelelően teremtenek korszerű térszerkezetet, feltételrendszert és otthonos, kulturált körülményeket.

A Karon a következő Tanszékeken folyik képzés:

- Színházi Tanszék
- Mozgóképkultúra Tanszék
- Látványtervező Tanszék
- Fotóművészeti Tanszék
- Rajz és Vizuális Nevelés Tanszék
- Művészetelméleti és Művészettörténeti Tanszék
- Kommunikáció és Médiatudományi Tanszék

A **Látványtervező Tanszéken** alkalmazott látványtervező alapképzési szakon tanulhatnak a hallgatók. E szak célja olyan szakemberek képzése, akik komplex gyakorlati ismeretanyaggal, készséggel, művészeti alkotóképességgel rendelkeznek, és akik a hazai és nemzetközi színházi műhelyekben, a filmes, illetve televíziós produkciókban, művészeti rendezvények és kiállítások létrehozásában képesek vezető tervező művész irányítása mellett magas szinten komplex tervezői feladatokat megoldani.

A szak felkészíti a hallgatókat a tervezéshez szükséges speciális ismeretek elsajátítására, biztosítja az önálló feladatmegoldáshoz, a szakmai problémák önálló megoldásához szükséges ismereteket, a tervezői képességek, a szükséges gyakorlati ismeretek megszerzését.

Az alapszakon szerzett képzettség alapján a végzetek alkalmasak lesznek *látványtervező művész* szakon tanulmányaik mesterképzésben (MA) történő folytatására.

S ha a hallgatók végeznek, hol helyezkedhetnek el?

A szakképesítést szerzett hallgatók a várható szakirányosodást is figyelembe véve

Gyarmathy Ágnes terve

a komplex látványigényű színházi, filmes és televíziós produkciók, kiállítások és egyéb események szerkesztői, szervezői és tervezői feladatainak ellátásában, kivitelezésében vagy annak lebonyolításában hasznosíthatják megszerzett ismereteiket. Az egyre növekvő számú televíziós társaságok, a digitalizálódás, a színházi és filmes feladatok sokasága, a különféle üzleti, magán és társadalmi események, speciális termékbemutatók nyilvánvalóan növekvő látványigénye, jó felvevőpiac a szak végzettei számára.

Jelen kiállításunkat **Gyarmathy Ágnes** Munkácsy-díjas díszlet-jelmeztervező, az egyetem tudományos főmunkatársa rendezi.

A tárlatot terveink szerint

2011. április 3-ig látogathatjátok.

Láposi Terka

Játzószínházi lámpás

2011-et írunk! Az évad előadásait és játzószínházi foglalkozásait új típusú báb-színházi bérletrendszerrel hirdettük meg. Választhatatok az életkorotoknak megfelelően ajánlott három előadás mellé egy negyediket: színpadi előadást, játzószínházi foglalkozást, ezen belül is táncházat, kézműves és rítus- vagy dramatikus játékot. Igyekezünk a választásaitok helyét és tartalmát a bábos kalendáriumunkban úgy kialakítani, hogy kedvetekre legyen benne minden. A játzószínházi házirendünkben a hétfő a táncházé, a keddszerda a kézművességé, báb-készítésé, a csütörtök és a péntek a dramatikus játékoké. Ettől az immár 11 éve jól bevált szokástól azért nem térünk el, mert egyébként úgy összekeveredne minden körülöttünk, hogy még a termet, a játzóhelyet sem tudnánk átrendezni máról holnapra.

A téli ünnepkör oly gazdag, hogy szinte minden napja egy-egy jeles eseményt tartalmaz. Január és február, az esztendő első két hónapja farsangi vígságokra, bálozásra hív mindenkit. A játzószínházban ezt szem előtt tartva állítottuk össze a foglalkozások tartalmát.

A kézműves-báb-készítő napokon
A *soknevű királyfi* című magyar népmese hősen sokat nevetgélhetünk együtt. Furfanggal és humorral jár túl azok eszén, akik még figyelemre sem méltatják, mint a szomszéd király, királylány vagy a kapuőrök. Érdekes játékot talál ki, mindenkinek más néven mutatkozik be. De a névválasztása a legfurcsább, hiszen ezekkel cselet tud állítani rosszakaróinak. Álarcokat készíthettek ezeken a foglalkozásokon, olyanokat, amelyek alkalmasak elfedni igazi arcotokat. Vajon a tréfálkozás az álarcok segítségével könnyebb?

A táncház-gyermekjátékok alkalmain e két hónapban az *„Egyedem, begyedem, bakkecske”* című **rítusjátékunk** szolgál a mulatságoknak.

Egy csúfszájú, nagyhangú asszonyságnak elveszett a mindentudó, számokat is felismerő kecskéje, a szomszédnak a táncos medvéjébe éppen most került valami kórság, és meg sem moccan, a cigányasszony jósolna ugyan tenyérből is, de nincs, aki bátran vállalná ezt. Annyi furcsaság történhet Veletek e farsangi napokban, hogy legény legyen a talpán, aki azt kibírja!

Még az is előfordulhat, hogy a lányok pellengérré állítják csipős nyelvükkel a legényeket! S mindez nem történhet meg másként, csak maskarában, farsangi jelmezben, álorcában, muzsikaszó mellett, énekszóval.

A **dramatikus játékaink** közül kettőben várjuk, hogy játsszatok velünk, illetve legyetek a vendégeink.

A *Hol jártál, báránykám?*, valamint a *Hamuban sült pogácsa* című játékaikat 3 éves kortól ajánljuk. A *Hamuban sült pogácsa* című meséket már bizonyára sokan ismeritek, viszont a *Hol jártál, báránykám?*-játékunk januárra készült el. Erről az előadásunkról bővebben a *Rügyfakadás Tündéerkertben* című rovatunkban olvashattok.

Mesélünk és játszunk még a **Babusgató**-együttlétek alatt a mamáknak, babáknak egyaránt. Örömmel éljük meg minden alkalommal, hogy szinte minden ide érkező kisbabás szülő elköszönés után azonnal bejelentkezik a következő hónap játékaira.

Természetesen a legnagyobb szeretettel várunk Benneteket is, sajátos nevelést igénylők! Minden foglalkozásformánk alkalmas arra, hogy Ti is megtaláljátok a Számotokra kedves játékot.

Szép, örömmel, egészséggel teli új esztendő-t kívánva várunk Benneteket a közös játékokra!

Láposi Terka

Soroló

Hol jártál, báránykám?

DRAMATIKUS

JANUÁR – BOLDOGASSZONY HAVA

6. csütörtök 10 óra **bérlet**
14 óra

7. péntek 10 óra **bérlet**
14 óra

9. vasárnap 10 óra

12. szerda 10 óra **bérlet**

13. csütörtök 9.30 óra **bérlet**

20. csütörtök 9.30 óra **bérlet**
11 óra

14. péntek 14 óra

21. péntek 10 óra **bérlet**
14 óra

27. csütörtök 10 óra **bérlet**
14 óra

28. péntek 10 óra **bérlet**

30. vasárnap 10 óra

FEBRUÁR – BÖJTELŐ HAVA

1. kedd 10 óra **bérlet**
14 óra

2. szerda 9.30 óra **bérlet**
11 óra

14. péntek 14 óra

3. csütörtök 10 óra **SNI**

10. csütörtök 10 óra **bérlet**

11. péntek 10 óra **bérlet**

Hamuban sült pogácsa

DRAMATIKUS

FEBRUÁR – BÖJTELŐ HAVA

17. csütörtök 10 és 14 óra **bérlet**

18. péntek 10 és 14 óra **bérlet**

Babusgató

TIPEGŐ

JANUÁR – BOLDOGASSZONY HAVA

14. péntek 10 óra és 14 óra

16. vasárnap 10 óra

17. hétfő 10 óra

FEBRUÁR – BÖJTELŐ HAVA

4. péntek 10 és 14 óra

6. vasárnap 10 óra

7. hétfő 10 óra

A soknevű királyfi

KÉZMŰVES - BÁBKÉSZÍTŐ

JANUÁR – BOLDOGASSZONY HAVA

18. kedd 10 óra
14 óra **bérlet**

19. szerda 10 és 14 óra **bérlet**

25. kedd 10 és 14 óra **bérlet**

26. szerda 10 és 14 óra **bérlet**

FEBRUÁR – BÖJTELŐ HAVA

8. kedd 10 és 14 óra **SNI**

9. szerda 10 óra
14 óra **bérlet**

13. vasárnap 10 óra

15. kedd 10 és 14 óra **bérlet**

27. vasárnap 10 óra

Egyedem, begyedem, bakkecske TÁNCHÁZ-GYERMEKJÁTÉKOK-RÍTUSJÁTÉK

JANUÁR – BOLDOGASSZONY HAVA

10. hétfő	9.30, 11.00 és 14 óra
24. hétfő	10 óra bérlet
31. hétfő	10 és 14 óra SNI

FEBRUÁR – BŐJTÉLŐ HAVA

14. hétfő	10 óra
	14 óra bérlet
21. hétfő	10 és 14 óra

Hol jártál, báránykám?

A csikó megszületik, máris lábra áll. A csibe kibújik a tojásból, és azonnal szalad az anyja után. A bárányka, ahogy a világra segítik, maga bújik az édesanyja ölébe. Az ember gyermeke meg? Mi a csoda történik vele? Hová indul az, aki már nagyobbacska, és megunta, hogy teddide-teddoda legényke legyen? Három magyar népmesét hívunk segítségül, hogy a legkisebbekhez szólva, könnyeden, de mégis a népek bölcsességeit alapul véve utazzunk a mesebeli világok között, s választ találjunk kérdéseinkre!

„Egyedem, begyedem, bakkecske”

Egy csúfszájú, nagyhangú asszonyságnak elveszett a mindentudó, számokat is felismerő kecskéje, a szomszédnak a táncos medvéjébe éppen most került valami kórság, és meg sem moccan, a cigányasszony jósolna ugyan tenyérből is, de nincs, aki bátran vállalná sorsának ismeretét. Annyi furcsaság történik velünk e farsangi napokban, hogy legény legyen a talpán, aki azt kibírja! Még az is előfordulhat, hogy a lányok pelengérré állítják csípős nyelvükkel legényeket. S mindez nem történhet meg másként mint maskarában, farsangi jelmezben, álorcában, muzsikaszó mellett, énekszóval.

A soknevű királyfi

Az újesztendő első két hónapjában mindig az újév köszöntése és a farsangi vígságok határozzák meg meseválasztásunkat. Ebben a mókás mesénkben a főhős, a királyfi meg szeretné tréfálni a szomszéd országra öreg királyát azért, mert az nem adja neki a lányát feleségül. Olyan neveket talál ki, amiken a történet végén mindenki a hasát fogja a nevetéstől. S hogy megkapja-e a szerelmét? Hát persze! Ha játszótársaink lesztek ezeken a foglalkozásokon, nemcsak a mulatságos neveket tudhatjátok meg, hanem álarcokat is alkothatok. Ezek segítségével kezdődhet a játék: „*Ki vagyok én most?*”

Hamuban sült pogácsa

A hamuban sült pogácsát akkor kapjuk, ha nagy út előtt állunk. Testi, szellemi, lelki táplálék egyszerre, hiszen erőt ad még egy morzsa is belőle. A kenyér pedig a „*gondtűró emberé, aki vet, arat, akinek malma van, tűzbelye, bitvese, akinek temploma, bite van*” - mondja a mese. S milyen nehéz megküzdeni azért, hogy legyen mindenkor kenyér az asztalon! A küzdelem pedig olyan sokféle lehet...

Babusgató

Nekünk, felnőtteknek, játszóknak és szülőknak egyre fontosabb, hogy ne veszítsük el a mértéket a természet ritmusaival. Így gyermekeink fejlődésében is a legtermészetesebb ütemet megtartva fedezzük fel magunkban is a hozzá (Természet) és hozzájuk (Gyermekek) vezető utakat! Egy játszó-térben az érzékszervekre ható ritmus, kép, muzsika harmóniáját keresve próbálhatja ki magát minden szülő annak érdekében, hogy szinte most született (3 hónapostól a 3 évesig) gyermekével kitalálhassa kapcsolatát. A tartalmakat a magyar nép műveltségéből merítjük. Ringatva, énekelve, „babázva” megpróbáljuk „lassúbbítani” az időt, a gyermek életritmusához igazítani felnőtt időérzékelésünket.

Erre a foglalkozásra csak az előre bejelentett baba-szülő párt tudjuk fogadni. Egy alkalom egy óra időtartamú, és legfeljebb 30-33 fő (12-15 gyermek és szülei) vehet rajta részt. A részletek felől a 06/52/418-160-as telefonszámon érdeklődhetnek Láposi Terkánál vagy Kapusi Miklósnál.

Kalásris

Világszép mesék ragyognak igazgyöngyként azon a füzéren, amit a „bábosháziaik” fűznek hónapról hónapra Számotokra. Az újesztendőt Nádasiné Szegedi Éva bábkészítő legkedvesebb meséjével köszöntjük.

„Gyerekkoromtól kezdve királykisasszony szerettem volna lenni. Gyakran le is rajzoltam magam királykisasszonyként gyönyörű ruhában, hosszú hajjal, koronával a fejemben, s vártam, hogy majd eljön értem egyszer egy királyfi. Aztán felnőttem, és tényleg eljött a királyfim. Ezért is szeretem nagyon ezt a mesét a mai napig...

Most már nekem is van két fiam, és amikor nekik meséltünk kicsi korukban, akkor újra előkerültek apa meg anya kedvenc meséi, hisz ezeket igazából sosem felejtettük el.

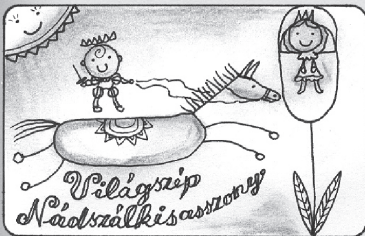
Tulajdonképpen ma is mesehősökkel töltöm napjaimat: egyik nap egy királynak készítek koronát, másnap egy boszorkánynak ragasztok bibircsókot, harmadnap meg lehet, hogy épp egy valódi királykisasszonyruha kerül ki a kezeim közül.

Nagyon remélem, hogy így élhetek, élhetünk boldogan a mesék között, amíg meg nem halunk...”

Nádasiné Szegedi Éva

Világszép nádszállkisasszony

MAGYAR NÉPMESE BENEDEK ELEK GYŰJTÉSÉBŐL

Egyszer volt, hol nem volt, betedbét országban is túl, az Óperenciás-tengeren is túl, de még az üveghegyeken is egy sánta arasszal túl, volt egyszer egy király s annak két fia. Az idősebbik fiú, ahogy egy kicsit fölcseperedett, s kiserkedett a bájusza, feleségül vett egy szép királykisasszonyt, de a kisebbiket hiába biztatta az édesapja, azt mondta, hogy ő addig meg nem házasodik, míg kerek e világon a legszebb királykisasszonyt meg nem találja.

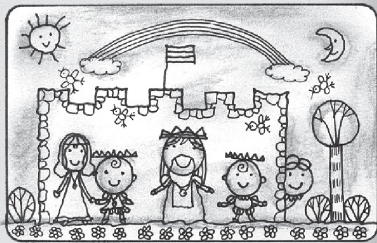
— No, azt keresheted — mondta a bátyja —, mert a legszebb királykisasszonyt én vettem feleségül.

— Hiszen szép a feleséged — mondotta a királyfi —, de nem hiszem, hogy még szebb ne volna ezen a világon.

Hallja ezt a beszédet a kisebbik fiú fölnevelő dajkája, s amikor az

idősebbik királyfi továbbment, azt mondta a kicsi királyfinak:

— Bizony jól mondottad, hogy van ezen a világon a bátyád feleségénél szebb királykisasszony. Csakbogy sem a bátyád, sem a felesége nem árulják el neked, mert az a világszép királykisasszony a te bátyád feleségének a húga.

— No bizony, ha az, megyek is utána.

— Megállj csak, fiam — mondja az öregasszony —, nem találod meg azt az apja házában. El van rejtve egy nádszállban. Hallottad-e hírét a Fekete-tengernek? Feketetengernek a betvenbetedik szigetjén van a világszép királykisasszony, a két szélsőben a két szobalánya. De ezen a szigeten

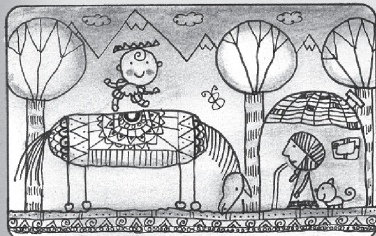
olyan nagy sötétség van, hogy a kardodat felakaszthatod rája. Aztán, ha odatalálsz is, egy vén boszorkány őrzi a három nádszálat, s jobban vigyáz rájuk, mint a két szeme világára, mert csak addig ég az élete gyertyája, amíg valaki ezt a három nádszálat le nem vágja.

Hiszen a királyfinak se kellett egyéb, felnyergelte legjobb lovát, s indult még aznap, hogy felkeresse a világszép Nádszálkisasszonyt. Ment betedhét ország ellen, estére kelve betért egy rengeteg nagy erdőbe, rengeteg nagy erdőben egy kicsi házikóba. Nem lakott ott más, csak egy öregasszony. Köszön az asszonynak illendőképpen, fogadja az is nemkülönben, s kérdi:

— Ugyan hol jársz itt, fiam, ahol a madár sem jár?

— Világszép Nádszálkisasszonyt

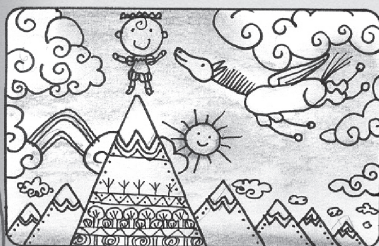
keresem, aki a Fekete-tenger betvenbetedik szigetjén egy nádszáliba vagyon elrejtve. Ugyan bizony, halotta-e a bírét?

— Sem bírét, sem nevét nem hallottam, édes fiam, de túl a hegyen, kerek erdő aljában lakik a néném, az talán hallotta hírét. Hé, Mici, bopp elé a sutból! — szólott a macskájának. — Igazítsd úba ezt a legényt. Kiszökött a macska a sutból, s a királyfi ment utána. Mire pitymallott, megtalálta a másik öregasszonyt is. Elémondja, hogy mi jóban jár. Hallgat, hallgat az öregasszony, mint-ha erősen gondolkoznék, s aztán mondja:

— Hej, fiam, nem érsz te soba oda világon való életedben, ha olyan paripát nem szerzesz, amely sárkánytejet szopott, égő parazsát evett, s tűzlángot ivott. De nini, mi van a fejedben? Ibol, három aranybajszál, ezt a három aranybajszálat kibúzórom a fejedből, adok hozzá egy kilincsmadzagot. Mikor aztán kiérsz erre meg erre a magas hegyre, ott a madzaggal csapd meg a három aranybajszálat, s egyszeribe elébed toppan a táltos paripa. Kibúzta az öregasszony a királyfi fejből a három aranybajszálat, odaadja a kilincsmadzagot, megköszöni a királyfi, s meg sem áll, míg annak a magas begynek a tetejére nem ér. Ott megcsapja a kilincsmadzaggal a három aranybajszálat, s im,

halljatok csudát! — ég, föld megrendül, száll a levegőéből nagy erős vágatással egy aranyszőrű ménes, aranyszőrű ménesből kiválik egy paripa, szakad a láng a két orrlíká, s nyerit hármat egymás után, hogy megcsendül-bondul belé az egész világ, s csak elejébe toppan a királyfinak:

— Itt vagyok, kicsi gazdám!

De hallgassatok csak ide, mi lett a madzagból! Szép, aranyos kantár, hogy csak úgy ragyogott, hogy csak úgy tündökölt.

— No, kicsi gazdám, hogy menjek? Úgy-e, mint a szél, vagy úgy, mint a madár? Vagy még annál is sebesebben, úgy, mint a gondolat?

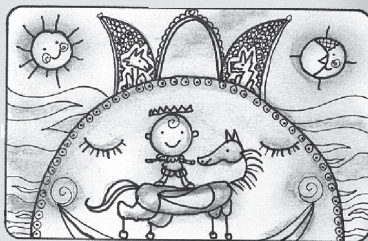
Mondotta a királyfi:

— Mint a gondolat, édes lovam.

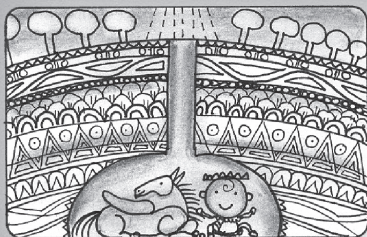
— Jól van, jól, kicsi gazdám, tudom én, mi a szíved szándéka. De addig hiába megyünk a Fekete-tenger betvenbetedik szigetére, amíg meg nem jártuk a Napnak fényes pitvarát, s onnét egy égő sugarat el nem hozunk. Nekiereszkedik a táltos a levegőnek, felszáll, mint a madár, aztán nekivág, hasítja a

levegőt, vágta, mint a gondolat, s egy jó szempillantás sem telt belé, megérkeznek a Föld kapujához. Az ám, csakbogy a Föld kapujában két farkas állott istrázsát, s azt mondták, hogy addig be nem eresztik a kapun a királyfit, amíg két font búst nem ad a lovából. Gondolja a királyfi, bizony, nem adok én a lovam húsából, inkább adok a magaméból. Kivette a zsebéből csillagos bicskáját, kanyarított a combjából két font búst, odavetette a farkasoknak.

— Most már mehetek — mondták a farkasok. Repült a táltos, s ím, jóformán be sem hunyta a szemét a királyfi, megszólal a táltos:

— Nyisd ki a szemedet, kicsi gazdám, itt vagyunk a Napnak fényes pitvarában. Leszáll a királyfi, s hát ott a Nap pitvarában van egy aranykád, aranykádában tűzfürdő — megfürdött abban, gyémántszegen aranytörülköző — abban megtörülközött, ezüstpolcon aranyfésű — azzal megfésülködött, s vala ottan egy talpig tükör, odaállott s nézegette magát. De, uram,

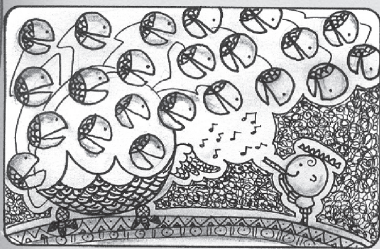

teremtőm, halljátok csak, mi történt! Kijön a pitvarba egy baragos öregember, bizonyosan a Napnak a szolgálója, meglátja a királyfit, amint nézegeti magát a tükörben, nagy mérgesen ráfúj, kerekedik retentő nagy szélvész, s úgy elfújja lovastól, mindenestől, hogy betvenbétézer mérföldig sem ért földet a talpuk. Akkor meg leestek, olyan sötét lyukba, hogy sem eget, sem földet nem láttak. Hej, bűnak ereszkedik a királyfi! Azt hitte, hogy soba, míg ez a világ s még két nap, meg nem látja az áldott fényes napot, nembogy annak egy sugarát a Fekete-tenger betvenbetedik szigetére vihesse. Csúszva-mászva tapogattak elébb-elébb, hol kígyóra, hol békára léptek, s mikor vagy hét nap s hét éjszaka eltelhetett, akkor értek egy nagy vaskapuboz. Na, ide ugyan elcsúszhattak-mászbhattak, mert itt meg egy százfejű sárkány állott istrázsát. Az ugyan által nem ereszi a kapun.

Sóbajtozott, tünődött a szegény királyfi, hogy most már mit csináljon. Tapogatott erre, tapogatott arra a kezével, hátha másfelé mehetne,

s ím, egyszerre valami pálcácska akad a kezébe. Az ám, nem pálcica volt ez, hanem furulya. Nagy bújában, bánatjában belefúj a furulyába, s hát az olyan szépen szól, hogy annál az angyalok se muzsikálhatnak szebben. S mit gondaltok, mi történt? Az történt, hogy a százfejű sárkány szépen lefeküdütt a földre, egy feje sem mozdult meg, úgy hallgatta a furulyaszót. De bezzeg nekibátorodott a királyfi is, s a vaskapun szépen kísétált. Hát ahogy keresztülment a vaskapun, nyiladozni kezd a sötétség, s mit látnak szemei? Jön elébe egy szépséges leány, aki nem vala más, mint maga a Hajnal, a Napnak legszebb s legkedvesebb leánya. Hogy történt, mint történt, én bizony nem tudom, úgy láttam, mint ma, elég az, hogy megtetszett Hajnalnak a királyfi, maga mellé ültette az ő szárnyas lovára, s vitte betedhét ország ellen, emberi szem nem látta gyönyörűséges szép tartományokon keresztül. Először levitte a rézerdőbe. Ott dolgoztak a Nap favágói, vágták, döngették a fákat, rakták a szekerekre, s vitték a Nap konyhájára. Innét vitte az ezüsterdőbe. Ottan ezüstmadarak énekeltek szebbnél szebb dalokat, s az ezüsthék háromszor egymás után szépen megbajoltak Hajnal előtt. Ezüsterdőből az aranyerdőbe vitte. Csengett is az az aranyma-

darak énekétől, s Hajnal előtt a fák háromszor egymásután szépen meghajoltak.

Ennek az aranyerdőnek a közepén volt a Hajnal kertje, ennek a kertnek a közepén a Hajnal gyémántpalotája, s ahogy megérkezett Hajnal, összegyűltek mind a ragyogó csillagok, azután intett Hajnal, leszállott a levegőből bíbros fellegkocsi, bíbros fellegkocsiban volt az aranylóca, arra ült a királyfival, s azután úgy szállottak feljebb, feljebb, mígnem fölértek a Napnak fényes pitvarába. Ottan kiválasztott Hajnal egy sugarat, szépen belefonta a királyfi hajába, s mondotta:

— Na, királyfi, most már mehetsz, megtalálod világszép Nádszálkisasszonyt.

S ím, abban a szempillantásban, honnét, honnét nem, ott terem a ki-

rályfi táltos paripája, fölpattan rá, s vágattak betedhét ország ellen, a Fekete-tenger felé. Hanem egyszer csak megszólal a táltos, s mondja:

— Hallod-e, kicsi gazdám, mindjárt ott leszek a Fekete-tenger betvenbetedik szigetén, de jól vigyázz, úgy vágj a három nádszálhoz, hogy egyszerre vágd le, mert különben vége az életednek. Azt a három nádszálát pedig fel ne hasítsd, míg valami vízhez nem érünk, mert ha vizet nem tudsz adni nekik, szemed láttára szörnyetbálnak mind a bármán. Hét nap s hét éjjel vágattott a táltos, akkor értek a Fekete-tenger betvenbetedik szigetére. Na, ez a sziget csakugyan olyan sötét volt, hogy a királyfi felakaszthatta volna rá a kardját. De a királyfi levette a süvegét, megvillant a hajába font napsugár, s lett egyszerre ragyogó világosság. Hát csakugyan ott van a sziget közepén három nádszál, s amint a királyfi odaér, a három nádszál szépen meghajlik előtte, pedig szellő sem fúj. Kirántotta a kardját a királyfi, megsubintotta, s egy csapásra többől levágta mind a három nádszálát. S ím, a három nádszál tövéből fekete vér bugyogott ki, s valami keserves jajgatás hallatszott a földből. Az a fekete vér a vén boszorkány vére volt; a keserves jajgatás az ő jajgatása volt.

No, ez ugyan nem árt senki léleknek, bátran visszaindulhatott tőle

a királyfi. Szépen az ölébe fektette a három nádszálat, s mondotta a lovának:

— No most, édes lovam, vigy az én bazámba; rég nem láttam apámat, anyámat. Vágtatott a táltos betedhét ország ellen, a királyfi meg csak nézte, nézegette a három nádszálat, szerette volna felhasítani, hadd lássa, csakugyan leány van-e bennük. Hátba csak hiába idebolondították a Fekete-tenger hetvenhetedik szigetére. Ó bizony elővette csillagos bicskáját, felhasított egy nádszálat, s kiesett belőle egy gyönyörűséges szép leány, világszép Nádszálkisasszony egyik szobalánya. Az volt az első szava:

— Vízet, vizet, mert mindjárt meghalok!

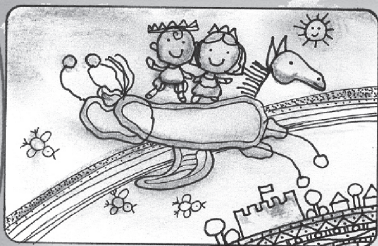
De csak most ijedt meg igazán a királyfi! Adott volna vizet, de nem volt sehol. Egy jó szempillantás sem telt belé, meghalt a leány, a két nádszálból pedig keserves sírás hallatszott. A szegény leányt siratták bizonyosan. Búsult a királyfi, majd felvetette a búbánat. Költögette a leányt, ébresztgette, de hiába, nem

ébredt fel. Leszállott a lováról, sirt ásott a kardjával, s eltemette. Aztán mentek tovább, s az ördög szállott-e belé, vagy mi, a jó isten tudja, felhasította a másik nádszálat is. Éppen úgy járt, mint először. Nem tudott vizet adni neki, s a világszép Nádszálkisasszonynak megbalt a másik szobalánya is. No de most megfogadta a királyfi, hogy a harmadik nádszátra vigyáz, mint a szeme világára. Hogy azt addig fel nem hasítja, míg valabol forrásvízhez nem érnek. Hej, pedig úgy szeretne volna látni a világszép Nádszálkisasszonyt! De amerre mentek, mindenütt szörnyű nagy pusztaság volt. Nem láttak egy csepp vizet, majd meghaltak a nagy szomjúságban. Hanem egyszerre csak leszállott a táltos a levegőből, éppen egy forrásvíz mellé.

— No, édes kicsi gazdám, most felhasíthatod a nádszálat.

De előbb meríts vizet a süvegedbe. Telemériti süvegét a királyfi, aztán szépen felhasítja a nádszálat, nehogy megsértse a világszép Nádszálkisasszony gyöngye testét, ím, csak kipattan a nádszálból egy olyan szépséges szép leány, amilyent még emberi szem nem látott. Ott mindjárt egymás nyakába borultak.

— Te az enyém, én a tied, ásó, kapa s a nagyharang válasszon el minket.

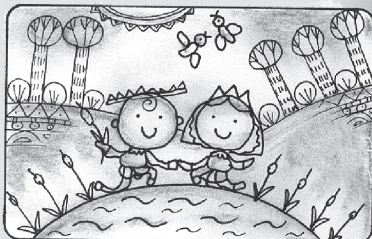

Aztán felültek mind a ketten a táltos paripára, s a táltos egyet ugrott, kettőt szökött, leszállott a királyfi apjána az udvarába.

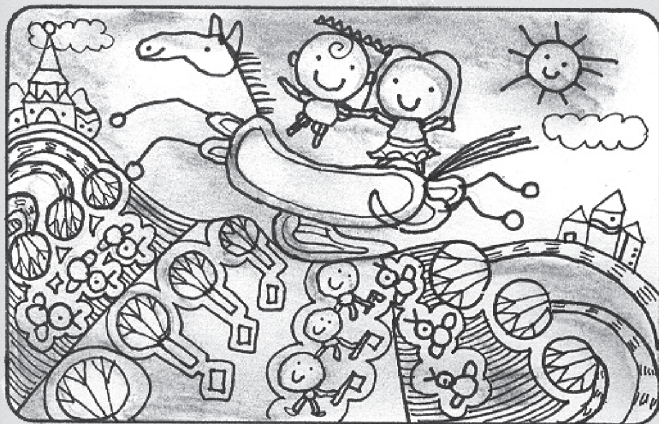
Ott ült éppen a király a palota tornácában, ott ült az idősebbik fia is, s a menyé is, de bezzeg volt álmélkodás! Már e1 is siratták a királyfit, nem hitték, hogy valaha lássák. S íme, megkerült.

Elhozta a legszebb királykisasszonyt kerek e világon.

Örült az öreg király, s mit csináljon a fia meg a menyé, örültek azok is. Csaptak lakodalmat, hét országra szőlőt, búzták a cigányok, járták a legények s leányok, még ma is járnák, ha ugyan bírják.

Itt a vége, fuss el véle!

Hetednapos játékok

Vasárnapi előadások - színházterem

JANUÁR

9. vasárnap	10.00 óra	Brémai muzikusok
16. vasárnap	10.00 óra	A Fából faragott, avagy Pinokkió a porondon
23. vasárnap	10.00 óra	Brémai muzikusok
30. vasárnap	10.00 óra	Brémai muzikusok

FEBRUÁR

6. vasárnap	10.00 óra	Toldi A Márkuszinház (Pécs) vendégjátéka
13. vasárnap	10.00 óra	Ki hol lakik?
20. vasárnap	10.00 óra	Ki hol lakik?
27. vasárnap	10.00 óra	Ki hol lakik?

A Fából faragott, avagy Pinokkió a porondon

Pinokkiót az is ismeri, aki nem ismeri, az is szereti, aki sosem látta még szentől szembe. A most újramesélt vidám történet hű is a régi meséhez, meg el is rugaszkodik tőle. Mai nézőkhöz szól, mai világot mutat, de feleleveníti az emlékeinkben élő fabábut is.

A tébláboló, butácska fabábu hosszú utat tesz meg kifaragója, Dzsepettó mester műhelyétől, amíg igazi emberpalántává válhat. Hebehurgyán elmulasztja legegység kötelességeit, füllent és hibákat vét, minduntalan csapdába esik, hiszékenysége veszélybe sodorja, de mindig megmenekül. Kihasznlják és megcsalják, sorozatos leckét kap álnokságból, de közben egyre jobban benő a feje lágya, s végül önfeláldozó tettel menti meg társait és önmagát. A szó szoros értelmében tűzön és vízen át vezet az útja, míg végül visszaér mesteréhez-ajjához, hogy együtt beteljesítsék az öreg fafaragó régi álmát: megnyissák Dzsepettó saját bábszínházát.

Az előadást hat éves kortól ajánljuk!

Brémai muzsikusok, avagy mese mutatványosokra és bábokra

A Nap Színháza társulatának vándorkomédiásai bemutatják a brémai városi muzsikusok hiteles történetét. Az előadás során újra megelevenednek a régi bábok: Füles, az öreg számár, Fogdmeg, a kiebrudalt kutya, Bajszos, a pákosztos macska és Tarajos kakas, a hajnal harsonása, akik kipenderülve otthonról a brémai dalnokversenyre igyekeznek, vígan fújva dalukat:

*„Akármilyen lesz, mi nevetünk,
bár sorsunk mostoba,
jó kedvünk és reményünk
mi nem adjuk fel soha!”*

Az előadást bárom éves kortól ajánljuk!

Ki hol lakik?

Mindenki lakik valahol. Én például a Sárkány utcában, de ha nagymamámhoz megyek vendégségbe, akkor a Jókai téren szállok le a buszról. Ha a barátnőm hív vendégségbe, azt írja a meghívóra: „*Várlak a Mosolygó körút 12. szám alatt csütörtökön.*” De hol laknak az állatok? Nekik is van címük, ahol meglátogathatjuk őket? Hová megy haza az őzike, hol pihen a gyíkokcska, s a medve merre indul hazafelé? Házban laknak, vagy ólban? Fészekben, víz alatt, kövek között? Látogassuk meg őket, keressük meg erdőn, mezőn, falun és városban, ki hol lakik! Persze először gyertek el hozzánk a Vojtina Bábszínházba. Jaj! El ne felejtsem: a bábszínház Debrecenben a Kálvin tér 13. szám alatt lakik. Várunk Benneteket!

Az előadást négy éves kortól ajánljuk!

Toldi

„A MárkusZínház egy Bábszínház. Szeretjük a Földet, a Napot, a Fát, az Anyagot, Zenét, a Gyermek-Embereket. Ezt az érzést próbáljuk megélni a színpadon és a mindennapokban is. Apák örökét játszani anyanyelvünkön igen nagy becs, ha a játék befogadóra lel.”

A pécsi Pilári Gábor és Vajda Zsuzsanna Petőfi Sándor *János vitéz* című elbeszélő költeménye után most egy másik magyar klasszikus irodalmi művet, Arany János *Toldi*-ját teremti újra a bábszínhádon, a Márkuszínház sajátos, utánozhatatlan stílusában.

Az előadást öt éves kortól ajánljuk!

Hetednapos játékok

Családi hétvégék - Játsszósínház

Hol jártál, báránycám?

DRAMATIKUS

JANUÁR – BOLDOGASSZONY HAVA

9. vasárnap 10 óra

30. vasárnap 10 óra

Babusgató

TIPEGŐ

JANUÁR – BOLDOGASSZONY HAVA

16. vasárnap 10 óra

FEBRUÁR – BÖJTELŐ HAVA

6. vasárnap 10 óra

A soknevű királyfi

KÉZMŰVES-BÁBKÉSZÍTŐ

FEBRUÁR – BÖJTELŐ HAVA

13. vasárnap 10 óra

27. vasárnap 10 óra

Hol jártál, báránykám?

A csikó megszületik, máris lábra áll. A csibe kibújik a tojásból, és azonnal szalad az anyja után. A báránka, ahogy a világra segítik, maga bújik az édesanyja ölébe.

Az ember gyermeke meg? Mi a csoda történik vele? Hová indul az, aki már nagyobacska, és megunta, hogy teddide-teddoda legényke legyen? Három magyar népmesét hívunk segítségül, hogy a legkisebbekhez szólva, könnyeden, de mégis a népek bölcseségeit alapul véve utazzunk a mesebeli világok között, s választ találjunk kérdéseinkre!

Babusgató

Nekünk, felnőtteknek, játékosoknak és szülőknak egyre fontosabb, hogy ne veszítsük el a mértéket a természet ritmusaival. Így gyermekeink fejlődésében is a legtermészetesebb ütemet megtartva fedezzük fel magunkban is a hozzá (Természet) és hozzájuk (Gyermekek) vezető utakat! Egy játékos-térben az érzékszervekre ható ritmus, kép, muzsika harmóniáját keresve próbálhatja ki magát minden szülő annak érdekében, hogy szinte most született (3 hónapostól a 3 évesig) gyermekével kiteljesítse kapcsolatát. A tartalmakat a magyar nép műveltségéből merítjük. Ringatva, énekelve, „babázva” megpróbáljuk „lassúbbítani” az időt, a gyermek életritmusához igazítani felnőtt idő-érzékelésünket.

Erre a foglalkozásra csak az előre bejelentett baba-szülő párt tudjuk fogadni. Egy alkalom egy óra időtartamú, és legfeljebb 30-33 fő (12-15 gyermek és szülei) vehet rajta részt. A részletek felől a 06/52/418-160-as telefonszámon érdeklődbetnek Láposi Terkánál vagy Kapusi Miklósnál.

A soknevű királyfi

Az újesztendő első két hónapjában mindig az újév köszöntése és a farsangi vígságok határozzák meg meseválasztásunkat. Ebben a mókás mesénkben a főhős, a királyfi meg szeretné tréfálni a szomszéd ország öreg királyát azért, mert az nem adja neki a lányát feleségül. Olyan neveket talál ki, amiken a történet végén mindenki a hasát fogja a nevetéstől. S hogy megkapja-e a szerelmét? Hát persze! Ha játéktársaink lesztek ezeken a foglalkozásokon, nemcsak a mulatságos neveket tudhatjátok meg, hanem álarcokat is alkothattok. Ezek segítségével kezdődhet a játék: „*Ki vagyok én most?*”

BÁBOS házi REND

**A Vojtina Bábszínház
nyitvatartási rendje:**

A pénztár nyitvatartása:
hétfő-péntek: 9-12.30
és 13-18 óráig
szombat: 9-13 óráig
vasárnap: 9-12 óráig

Az információ nyitvatartása:
hétfő-péntek 8-18 óráig
szombaton: 9-13 óráig
vasárnap: 9-12 óráig

A kiállítás megtekinthető:
hétfő-péntek: 9-18 óráig
szombat: 9-13 óráig
vasárnap: 9-12 óráig

A vasárnapra lefoglalt jegyeket
vasárnap 9.30-ig lehet átvenni
a színház jegypénztárában.

A hétköznapi játszószínházi foglalkozásokra
szervezett csoportok jelentkezését várjuk.

**A 2010/2011-es évad
bérlet- és jegyárai**

2010. szeptember 1-től:
Gyermekelőadás: 900.- Ft/fő
Játszószínházi foglalkozás: 750.- Ft/fő
Felnőttelőadás: 1000.- Ft/fő
Gyermekelőadásokra szóló bérlet:
2700.- Ft/fő

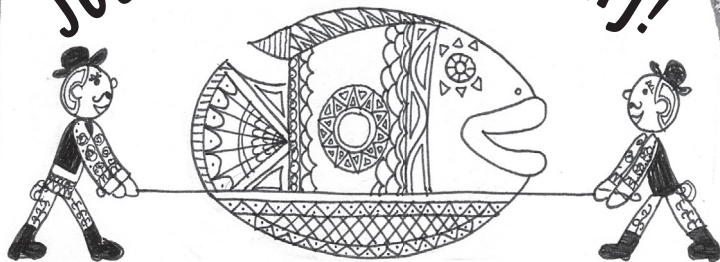
**Kedvezményes jegyár három vagy
többfős családok részére:**
Gyermekelőadás: 750.- Ft/fő
Játszószínházi foglalkozás: 650.- Ft/fő

Az előadásokra és a családi
játszószínházi foglalkozásokra jegyek
válthatók a színház jegypénztárában
(4026 Debrecen, Kálvin tér 13.),
jegyek foglalhatók telefonon
(52/418-160) és honlapunkon
(www.vojtinababszinhaz.hu).

**A színház a műsorváltoztatás
jogát fenntartja!**

**Bábszínházunk 2010.december 29. és
2011. január 3. között ZÁRVA tart.**

Jötett helyébe jót várj!

Sok magyar népmesében fordul elő, hogy a főhős találkozik valakivel, aki segítséget kér tőle. Önzetlen tettéért cserébe a későbbiekben hálás viszonzást kap majd a megsegítettektől.

Álljon most itt azoknak a neve, akik megkönnyítik meséink hőseinek útját a bábszínpadra!

Kiemelt támogatóink:

Nemzeti Kulturális Alapprogram
Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata
Nemzeti Erőforrás Minisztériuma

Támogatóink:

Makovei Árnyékolástechnikai Kft.
4028 Debrecen, Hadházi u. 19.

Kartonpack Dobozipari Rt.
Debrecen, Galamb u. 11.

Cívishír

www.civishir.hu

Bábszínházi Folyóirat

A Vojtina Bábszínház kéthavonta megjelenő
ingyenes kedvesináló kiadványa

Felelős kiadó: Asbóth Anikó igazgató
Főszerkesztő: Papp Melinda
A szerkesztőbizottság tagjai: Asbóth Anikó, Láposi Terka,
Dóka Alíz
Tördelőszerkesztő: Szoták László
Grafika: Kovács Lajos
Nyomda: Bogáti Nyomda Kft.
Drótposta: vojtina@vojtinababszinhaz.hu
Világháló: www.vojtinababszinhaz.hu

ISSN 1786-4100

